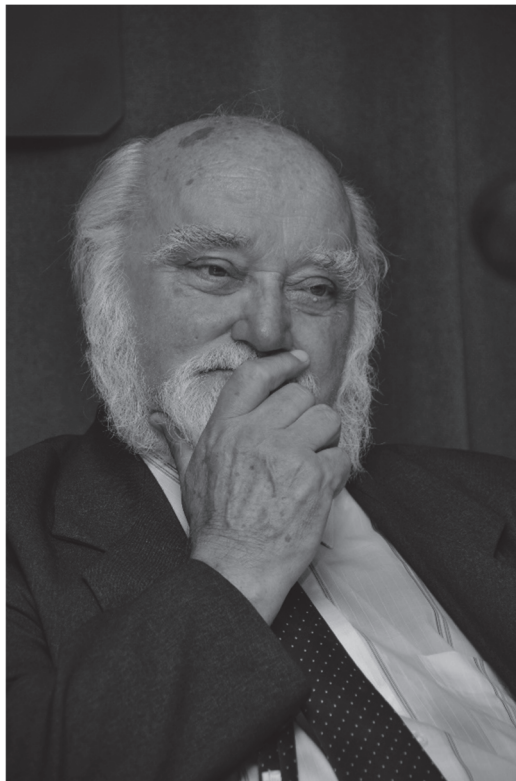

TÓTH JÓZSEF 80 ÉVES... LENNE!

1940-2013

A kép a halála előtt két évvel készült. A „MESTER” arcán a jellegzetes Tóth Jóskás, huncut mosoly, amiben minden benne volt. Most, e kötet megjelenésekor lenne 80 éves, március 18-án, egy nappal József nap előtt. Ezen a két napon évekig kitárta Pécsen, az Éger-völgy elején lévő házának kapuit, és feleségével, Évával fogadták az ország, sőt a Kárpát-medence minden tájáról jött kollégák, barátok jókívánságait. Magam többször részt vettem a szombathelyi kollégákkal e jeles eseményen, s bizony volt olyan, hogy egyszerre 50-60 ember is ott tolongott a zegzugos udvar, s ház minden szegletében. Ő ilyen volt, nem csak a házát, hanem a szívét is nyitva tartotta annak, aki hasonló módon közeledett hozzá. Számára a fiatal tehetségek felkarolása, az ország különböző pontján (Nyíregyházától Szombathelyig) lévő társadalom-földrajzos műhelyek támogatása, erősítése, végső soron pedig a földrajztudomány helyzetének a megerősítése volt a legfontosabb, a magyar tudományon belül.

Tudományszervező munkájának eredményeként közel 150 minősített geográfus szakember van a különböző földrajzi tanszékek és intézetekben, valamint kutatóintézetekben, közülük számosan vezető pozícióban. Keze

nyomán vált az egykori pécsi tanárképző főiskolai földrajz tanszékből az ország legnagyobb földrajzi intézete, létrehozta a PTE Földrajztudományi Doktori Iskoláját, közreműködése révén erősödött meg Egerben, Nyíregyházán és Szombathelyen a földrajzképzés. Napjainkban mindhárom helyen egyetemi képzés folyik. Segítette és felkarolta a helyi kezdeményezéseket, többek között a 2020-ban nagykorúvá váló (XVIII.) Településföldrajzi Konferenciát, valamint az idén IX. évfolyamába lépő Településföldrajzi Tanulmányokat. Az indításkor úgy terveztük, hogy mind a konferencia, mind a tanulmányok adjanak lehetőséget és fórumot a szakma öregjeinek és a kezdőknek a találkozásra, a szakmai megbeszélésekre, valamint a kutatási eredmények bemutatására. Visszatekintve úgy vélem mindez sikerült, s ez az Ő iránymutatásainak és aktív közreműködésének (is) köszönhető.

Mi fiatalabbak hálásak lehetünk annak, hogy hosszabb-rövidebb ideig együtt éltünk, dolgoztunk, együtt neveltünk, izgultunk, és hallhattuk bölcs tanácsait és olykor kemény korholásait.

Nagyon hiányzol nekünk és az egész földrajztudománynak, a távozással keletkezett űrt mindmáig nem töltötte be senki sem.

Csapó Tamás főszerkesztő